

Ojczyzna¹

Gdybyśmy wiedzieli co to jest ojczyzna i co jej winniśmy, — naprawdę zwracalibyśmy się do niej z innym sercem.

Cóż to jest ojczyzna?

Ojczyzna — to ziemia ta, na której się urodziliśmy, żyjemy, — która nas karmi. Ojczyzna — to niebo, które nad nami wisi; to pola, które z roku na rok obrabiamy, zasiewamy i z nich zbieramy; to te zielone łąki pokryte pięknym kwieciami; to rzeki i strumyki, przerywające pola i łąki i z szumem pędzące do morza; to drzewa, którymi lasy przepelnione, to te przydrożne wysokie topole, rozłożyste wierzby i płaczące nasze brzozy.

Ojczyzna — to nasze duchowe i moralne zasoby: to prawa, którymi się rządymy, obyczaje i tradycje, które z pokolenia w pokolenie przechodzą, — które, jak świętość jaką zachowujemy!

Ojczyzna — to ten nasz piękny, harmonijny polski język, którym się porozumiewamy; to ten nasz polski pacierz, którego nas matki nasze nauczyły; to bracia, wśród których i z którymi żyjemy.

Ojczyzna — to ta jedna wiara, którą wszyscy wyznajemy, wszyscy czcimy i kochamy, w obronie której nasi przodkowie krew przelewali; — to te nasze kościoły i piękne nabożeństwa; — to te serdeczne i proste Godzinki, którymi nasza Królowę-Maryę w każdą niedzielę pozdrawiamy.

Ojczyzna — to te nasze kraśne, jaskrawe ubiory; to te piosenki ludowe roznoszące swe echo wokoło.

Ojczyzna — to duch, który nas wszystkich łączy; to te bóle, walki, łzy, — te krzyże, które wszyscy razem wspólnie cierpimy, staczamy, wylewamy, dźwigamy.

Ojczyzna — to cmentarze kryjące w sobie, jako relikwie narodowe, szczątki naszych braci.

Ojczyzna — to wszystko, co nasze, co swojskie, co polskie; z czym zrosiliśmy się, co kochamy, w obronie czego walczyć i życie oddać gotowi jesteśmy.

Bracia! — oto czym jest ojczyzna.

Zdaje się rzeczą zbyteczną nawoływać do jej miłości, a należy tylko wskazać, jak ją miłować trzeba.

Kochać ojczyznę — to pielęgnować cnoty, któreby jej blasku przysparzały, — to unikać wad i błędów, którymi byśmy ujme ojczyźnie przynieśli.

Kochać ojczyznę — to pracować w niej i dla niej, — szerzyć moralność, oświatę, — zachęcać do pracy i oszczędności.

1 "Testament Chrystusowy na Krzyżu. KAZANIA PASYJNE o Siedmiu słowach Chrystusa na krzyżu, które wypowiedział w roku 1915 w kościele parafialnym w Gostyninie ks. Edward Szczodrowski, Dziekan i Proboszcz Gostyński", Księgarnia Nakładowa M. Szczepkowskiego, Warszawa, Jerozolimska 55, 1916, str. 84-86

Kochać ojczyznę — to mieć gorące do niej przywiązanie i być gotowym w jej obronie majątek i życie poświęcić.

Kochać ojczyznę — to radować się, gdy w ojczyźnie radość; — gdy smutek i klęski — płakać, kochać i pracować dla przyszłości szczęśliwej.

Drodzy moi! Obowiązani jesteśmy mieć miłość dla Boga, jako Ojca; dla ojczyzny, jako matki; dla bliźnich, jako dla braci. A jak te obowiązki miłości spełniamy?

[Jan Matejko, „Zaprowadzenie chrześcijaństwa R. P. 965”, 1889](#)

Pomnik Mieszka I i Bolesława Chrobrego w bazylice archikatedralnej w Poznaniu

Jan Nepomucen Głowacki, 1802-1847, "Widok Wawelu", ok. 1847

Bernardo Bellotto zw. Canaletto, 1721-1780, "Widok Warszawy z Pragi", 1770

Julian Fałat, „Zaślubiny Polski z Bałtykiem” 10 lutego 1920 r.

Wojciech Kossak, „Zaślubiny Polski z Bałtykiem” 10 lutego 1920 r.

Agresja III Rzeszy na Polskę 1 IX 1939 r.

Pomnik Poległych Stoczniovców 1970

Polska w zimie widziana z kosmosu

